

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાબિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૭૨૦. યમીક

પુસ્તકનું નામ દાખાવેલું નથી

વિષય ૭૬:૪૪૭

૧. પ્રભુને શરણે આવવાનું આમંત્રણ.

“ રે સર્વ તરસ્યા, તમે પાણીની પાસે આવો ; ને ઝેતી પાસે કંઈ નાણું નથી તે તમે આવો, વેચાતું હો ને ખાઓ ; વળી આવીને નાણાં તથા મૂલ્ય વિના દ્રાક્ષરસ તથા દૂધ વેચાતાં હો.”

૨ તારણનો ઝરો.

ઝરો તારણનો બિલીઓ, મહી વહે છે નિર્મળ નીર ;
સધળાં તારણ હો ટેક.

હેવ દયાથી આપતો, આ શાને જીવન નીર ;
સધળાં તારણ હો. ઝરો. ૧

પ્રભુ બિલાવે સર્વને, મટાડે તરસની પીડ ;
સધળાં તારણ હો ઝરો. ૨

તરસ્યાઓ સદૃ આવજો, આ પીવા નિર્મળ નીર ;
સધળાં તારણ હો. ઝરો. ૩

શાને ખાખીયાં શોધવાં, આ મૂકી મુંદર નીર ;
સધળાં તારણ હો. ઝરો. ૪

દામ ના બિરો નીરનું, ઘણાથી ભાગે બીડ ;
સધળાં તારણ હો. ઝરો. ૫

મરો છો શાને કારણે, છે પુષ્કળ સાગર નીર ;
સધળાં તારણ હો. ઝરો. ૬

તારણ હો રે તારણ હો, આ પીતાં નિર્મળ નીર ;
સધળાં તારણ હો. ઝરો. ૭

૨

સુવાર્તાનું નોતકું.

આવો બાઈઓ આવો, સુવાર્તા સંભળાવીએ ;
 સંદેશો આકાશી અજવાળાનો બહાવીએ. આવો. ૧
 કૌથી શીખી નિતિ રીતી, યુગ વાત પાળીએ ;
 આકાશી પ્રજા થઈ સંચાલે સ્વર બાળીએ. આવો. ૨
 પ્રીતિ પાપ તણી મૂકી, શુદ્ધતાથી જોડીએ ;
 હોડીએ સુપંચ માંહે, કરી નહિ પડીએ. આવો. ૩
 આકાશી મુગટ તારણનો, લઈ પહેરીએ ;
 દુઃખનો કાઠાર કાઢી, સુખ માંહે ભરીએ. આવો. ૪
 જે અનંત સુખ મેળવવા, ઇચ્છા કરીએ ;
 તોતો ખટ થી થી, પાપ થી ફરીએ. આવો. ૫
 અભિમાન ને કુવાચ, દૂરાચાર છાડીએ ;
 દીનતા શીખીને સદુ, સંજ પ્રીતિ જોડીએ. આવો. ૬
 શીખી સત જ્ઞાનને, ભ્રમથી વિચારીએ ;
 તારણન આનંદમાં, રીન તો ગુલરીએ. આવો. ૭

૩

નોતકું.

ધર વળો, રે ધર વળો, રાહુ ને ભટકેલા ;
 ધર વળો, તમ ને જમમાં, ખાધાં દુઃખ દેલાં. ટેક.
 કાં ધર મૂકી તો હવડાં તમ દૂર ફરો છો ?
 દોષતાણું જ્યમ દુઃખ વધે ત્યમ કામ કરો છો ? ધર૦ ૧
 ઈસુ તો બોલાવ કરે, બહુ પ્રેમ કરીને ;
 મોત સહુ નિજ પ્રેમથી, વધસ્તંભ ધરીને. ધર૦ ૨
 આત્માનો ઘોટો પજી છે, સામર્થ્ય ભરેલો ;
 પ્રેમથી તે બોધ કરે, હવડાં ફર વહેલો. ધર૦ ૩
 મંડળે તે પજી આવ કહી બહુ ગારા જણાવે ;
 ચઢાનાનો દેખાવ કરી તુજ સાવ મનાવે. ધર૦ ૪

જ્ઞાન કહે તમ સવં જાણો, તજાને મન લેલું ;
 વાર વિલંબ કરે મરણો, લયો સત્ય કહેલું. ધેર૦ ૫
 મોત થયં નહિ માફ પછી, ન પછી ફરવાનું ;
 આ જગત્તા દિન અદ્ય ધણા, એમાં તરવાનું. ધેર૦ ૬

૪

પાપીઓને નોતરું.

સહુ પાપીઓ, ઈસુસારણે	આવળે ;	
તે દે છે મુક્તિદાન રે બહેલા	આવળે.	૧
સહુ પાપીઓ, ઈસુસારણે	આવળે ;	
તે દે છે સ્વર્ગો જ્ઞાન રે બહેલા	આવળે.	૨
સહુ પાપીઓ, ઈસુસારણે	આવળે ;	
તે શાંતિનો દાતાર રે બહેલા	આવળે.	૩
સહુ પાપીઓ, ઈસુસારણે	આવળે ;	
તે આલે છે ઉદ્ધાર રે બહેલા	આવળે.	૪
સહુ પાપીઓ, ઈસુસારણે	આવળે ;	
તે નહિ કાઢે નિરાસ રે બહેલા	આવળે.	૫
સહુ પાપીઓ, ઈસુસારણે	આવળે ;	
તે દે છે શુભ શુભ આશ રે બહેલા	આવળે.	૬
સહુ પાપીઓ, ઈસુસારણે	આવળે ;	
તે આપ્યો પાપી કાજ રે બહેલા	આવળે.	૭
સહુ પાપીઓ, ઈસુસારણે	આવળે ;	
છે તારણનો દિન આજ રે બહેલા	આવળે.	૮
સહુ પાપીઓ, ઈસુસારણે	આવળે ;	
તે લેશે સ્વર્ગો ધામ રે બહેલા	આવળે.	૯
સહુ પાપીઓ, ઈસુસારણે	આવળે ;	
તેનું મુક્તિદાતા નામ રે બહેલા	આવળે.	૧૦

પ	તારણ લેા.	
તારણ લેા સુખકારી,	તારણ લેા સુખકારી;	
તારણનું સુખ ભારી,	તારણ લેા સુખકારી	તારણ. ૧૬.
હુઆ છે શાને કાળે,	તારણ લેા સુખકારી;	
જીવ બચાવે આળે,	તારણ લેા સુખકારી.	તારણ. ૧
પાપનો બિલ્લે ભારી,	તારણ લેા સુખકારી;	
દેશે પ્રભુજી ઉતારી,	તારણ લેા સુખકારી.	તારણ. ૨
તારણ વિણ નહિ ચાલે,	તારણ લેા સુખકારી;	
તારણ ઈસુ આલે,	તારણ લેા સુખકારી.	તારણ. ૩
પ્રભુ ઈસુ છે ત્રાતા,	તારણ લેા સુખકારી;	
તારણનો એ દાતા,	તારણ લેા સુખકારી.	તારણ. ૪
નહિ કઈ નાણું બિસે,	તારણ લેા સુખકારી;	
મદન તારણ દેશે,	તારણ લેા સુખકારી.	તારણ. ૫
પૃથા ઉપાયો ત્યાગી,	તારણ લેા સુખકારી;	
ઈસુ પાસે લેા માગી,	તારણ લેા સુખકારી.	તારણ. ૬

૬ પાપની ઊંઘથી બચત થાઓ.

રાગ કલ્યાણ.

પાપ ક્ષમથી સહુ ઉઠશે અરે,
શરો કદી અચેત તો વિનાશ તે કરે. ૧૬.

પાપ પ્રબળ છે અરી આપણો, લલચાવે બહુ પેર;
ઉપરથી સાફ દેખાડે, પણ અંદર છે ત્રેર. પાપ. ૧
આઘ પિતા ને આપણનો; તે યયો દેવથી જીત;
પાપે જીતે મરીને તેને, આપણું ભારે કષ્ટ. પાપ. ૨
આદમવંશ કીએ આપણું સહુ, પાપમાંય જનમેલ;
નખથી માંદી શીખા સુધી, પાપો છે ભરેલ. પાપ. ૩

દુષ્ટ બોન એ હીન હીન પ્રત્યે, અધિકાધિક થાય ;
 આપણુ યુદ્ધ કર્મોએ એથી, મુક્ત કરી ન થવાય. પાપ. ૪
 એ બોનથી મુક્ત થવાનો, એકજ છે ઉપાય ;
 જે ઇસુને શરણુ જઈએ, તોતો એ ડલવાય. પાપ. ૫
 અવળ નરો સહુ વાણી તેની, કે છે કરી પુનર ;
 આવો આવો મારી પાસે, હું ઉતાડે બાર. પાપ. ૬
 “ પાપે લાહેલાઓ આવો, મારી પાસે સહુ ;
 બોન ઉતાડે તમ સર્વનો, ને વિસામો દઉં.” પાપ. ૭
 ધાઓ, સાહો શરણુ તેનું, થશે સરવનું કામ ;
 જે ચઢીયા આડેઅવળે તો જડશે કો કુકામ. પાપ. ૮

૭

૫૬

ભક્તિ કરો ભાગે ભાવેરે, ઇસુજની ભક્તિ કરો ભાગે ભાવે.
 ઇસુ વિના કેમ પાર ઉતરશેરે, સત્ય આધાર કાંથી ધરશે રે ॥
 સ્મરણુ કરજે ચિત્તમાં ધરજે રે, નમ્ર ભાવે તમે ફરજે રે ॥
 ટાંચ અદેખાઈ ગર્વને ત્યાગો રે, પવિત્ર મન યુદ્ધ ચાલ માગો રે ॥
 જગતી ગુરુ સર્વે જુઠા જાણી રે, કેમ માનો છો ખુદી વાણી રે ॥
 દાસ બહે સુનું : પ્યારે બાઈ રે, ઇસુજને પ્રહો તમ ધાઈ રે ॥

૮

૫૭

હું ઇસુ પ્રમુકુ ધરજે, હિમાનકા સોદા કરલે હો.
 યહ હિમાન હું જગસે ન્યારા, જસા ચલતા તરવારકી બારા ॥
 સમ્યા સોદા કરો તુમ બાઈ, ઇસુ પ્રમુ પર ચિત લગાઈ ॥
 સમ્યા હિમાન બિન પાર પડીયે, કહો તુમ હીન ઉપાય કરીએ ॥
 બિશ્વાસ વિના નહિ ભક્તિ બાઈ, ઇસુ વિના સજા ગાયે ખાઈ ॥
 સમ્યા સદ્ગુરુ ઇસુ જનો, ભવતારક ઉસીકો માનો ॥
 દાસ પોકારે, અએ જગત્રાવા, વિશ્વાસ પ્રેમ બરો મેરે દાતા ॥

૬ તારણના બોજનમાં સૌને બોલાવો.

સૂણો સૂણો ત્રાતાની આ વાત જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૧
ફરજો ફરજો ગુર્જરે દેશે જાત જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૨
જળે જળે શહેરો ને સદુ ગામ જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૩
જઈ રરતે, ચકલે ને સર્વે ઠામ જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૪
બૂબધકી બહુ જાણના જાણે પ્રાણ જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૫
નુઓ નુઓ માગે બહુ જાણ પ્રાણ જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૬
તમ પર રાખે આશા વહાલો દેશ જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૭
આપો આપો જીને થુજ ઉપદેશ જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૮
રાખો રાખો ચિન્તા સૌની જાત જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૯
પ્રીતે પ્રીતે કહેજો સૌને વાત જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૧૦

૧૦

૫૬

પલક ના બીસકે, ઇસુ નામ.

જગકરતા પુહ તારણદાતા, બોહી હમારો સામ ॥
 સાગર સનાના પાપ બહુત હે, પરલે ગયે પાયે નહિ ઠામે ॥
 ઈસુકુ રટના બવજલ તરના, પાધર્યે અવિચલ ધામ ॥
 અમંડ નાવ સતગુરે ઈસુકી બિશ્વાસસે કરો હામ ॥
 કહે વિશ્વાસી સુને બાધ સાધુ, સ્વરગ હમારો સામ ॥

૨. ત્રાતાનો પ્રેમ.

“હું કંઈ કરનારાંઓ તથા ભારથી લદાએલાંઓ, તમે સર્વે મારી પાસે આવો, એટલે હું તમને વિસામો આપીશ.”

૧૨ **ખ્રીસ્તનું ચિત્ર.**

છમી ખુબ સારી બહુ પ્યારી તારી,ઓ પ્રભુ ઈસુ લાગે રે. ટંક.
પ્રેમ દયા શુભ કૃપા મમતા, હીરે છે સર્વોંગેરે. છમી. ૧
સંપાત્તું બહુ દીનતા નીરખી, મુજ મન મોટપત્યાણેરે. છમી. ૨
મિત્રોમાં હું એક સખા થઈ, બહુ વિધ સંકટ ભાગેરે. છમી. ૩
પ્રેમી કર દહ નાથ ઉગારે, જવ તુફાનો ભાગેરે. છમી. ૪
આત્મિક પુરુષ હાલ ખરી હું, સત્પુણ ન વાગેરે. છમી. ૫
મહા મનોહર મિષ્ટ હું લાગે, તુજ સંગ મન ભાગેરે. છમી. ૬
સરખું ચહીને નાથ દયાનીધ, ખાઈ નિરંર રાગેરે છમી. ૭
દામ આપનો બહુ અભિલાષી, દર્શન નિન નિન માફોરે. છમી. ૮

૨૨ **જગતે તેને આજખ્યો નહિ.**

ત્રાતા દીન દયાળ, જગતે નવ જાણ્યો. ટંક.
પ્રેમ કરી જગ પાસે આવ્યો, કીધો નહીં રંગીકાર. જગતે. ૧
અજવાળું જગ કાજ હું પાળ, જગે ચઢ્યા અંધકાર. જગતે. ૨
જગનાં કપ્ટો કાપ્યાં તોપાળ, કીધો જગે અપકાર. જગતે. ૩
બહુ રોગીના રોગ નિવાર્યા, રાખી કૃષ્ણ પ્યાર. જગતે. ૪
ખજું જગતે તો ક્ષેષી કીધો, તેને વારંવાર. જગતે. ૫
આંખ ઉપાડી અંધાની કે, નિરખે સૃષ્ટિ રંગાર. જગતે. ૬
જગતે આંખ મીંચી નવ જાણ્યો, દર્શનો દાતાર. જગતે. ૭
કેંક મરેલાને કૃષ્ણાથી, જવાબા તે વાર. જગતે. ૮
જગતે જીવનના દાતાને, ઈચ્છ્યો કરવા કાર. જગતે. ૯
જીવન દેવા જગતે આવ્યો, પ્રેમ કરી વાર. જગતે. ૧૦
જગતે વધ કરવાને માંગ્યો, પાડી બહુ પુકાર. જગતે. ૧૧
એવા જગથી જુદા થાએ, બે ત્રાતાનો પ્યાર. જગતે. ૧૨

૧૩

ખ્રીસ્ત જન્મોત્સવને પ્રસંગે.

જય જય ખ્રીસ્ત હયામય સ્વામી. ટંક.

- સ્વસ્તું સુખ તૈ મુકી હીધું, માનવ દુઃખ નીહાળી;
 નભથી જુ લગ નિચો થઈને, છેક થયો તું ખાલી. જય. ૧
- તું ધનવાન છતાં નિરધન થઈ, આઁચો આ જગ માંહી;
 સ્વર્ગબુવનનો રાજકુંવર તે, હીનપણને આહી. જય. ૨
- માતા મરીયમ પેટ જન્મી, માનવહેઠ તૈ ધારી;
 નભ ગભાણે પોહી વહાલા, કામળ કાયા તારી. જય. ૩
- આ જગ માંહે વાસ કરીને, જનહીત કાર્યો કીધાં;
 અંધા, પંચા, ચંગા કીધાં, અંજ પરિક્રમ લીધા. જય. ૪
- પ્રેમ હયાથી નીરાહીન વરણી, શુભ ઉપદેશ લીધો;
 તોપણ જગતે અંધ બનીને, નાથ ન માની લીધો જય. ૫
- મુજ પાપે બહુ પીડીત કીધો વિઠ્યાં અંગો તારાં;
 ગાઉં નિરંતર તુજ ગુણ ગીતો, પરમ પ્રીય પ્રભુ મારા. જય. ૬

૧૪

૫૬

- હેવે નેઈ પૃથ્વી પાપમારે, તારવા ત્રાતાને મોહલ્યો ને; ૧
 અવતાર થયો છ ગભાણુમારે, તેનું નામ થયું છે ઈસુ ને; ૨
 વરસ બારનો બાળક તે થયારે, ઉપદેશ આપ્યો મંદિર માંહે ને; ૩
 સઘળા પંડીત અચરત પામ્યારે, જ્ઞાન કયાથી એ બાળકને ને; ૪
 સવ શુભ સમાચાર સાંભળીરે, તેના ભક્તજનો હરખાય ને; ૫
 કયો ચઢુદાહ આખા દેશમારે, અદ્ભુત કામો તેણે કીધાં ને; ૬
 રોગી જનના રોગ મટાડ્યારે, પાપીને આપ્યું મુક્તિદાન ને; ૭
 તેતરીસ વરસ જગતમાં રહ્યારે, પાપી કાલે લોહીવહેવડાવ્યું ને; ૮
 કુંડ ઉપર પોહાર પાડ્યોરે; મારા દેવ, કેમ મુકી દીધો ને; ૯
 કાઠયા મંદિર માંહેના પટકારે, આખા દેશપર અંધકાર થયો ને; ૧૦

ધરતી કાંપી ખડકો ફાટયારે, મુખેલાં ઉડી રહેરમાં જાયજે; ૧૧
 જમાદારસિપાઇ ગજરાઇ ગયારે, પરાક્રમ જોઈને ઈસુનું જો; ૧૨
 મરણ પામી દટાયો ધોરમારે, પછી ગયો છે આકાશ જો; ૧૩
 જગતના અંતે પાછો આવશેરે, પવિત્ર દૂતોની ફોજ લઇને જો; ૧૪
 રણશિંગડાના નાદ વગાડશેરે, મુખેલાં ઉડી સધળાં આવશે જો; ૧૫
 ખ્રીસ્તાચારી કહે મુક્તિ વિનારે, સ્વર્ગે જતું નથી કોઈ જો. ૧૬

૧૫

૫૬

ગુરૂ કૌન પુરા? જનકે મનમે પ્રેમ ભરા ॥

સચ્ચા સતગુરૂ જાકો કહિયે, હોય જગરો ન્યારા ।
 કલંક કપટ જનમે મિલે નહિ, શુધધુધમે હોય પુરા ॥
 લોભ સ્વાર્થ દૂર ત્યાગે, કલંક લે સિરે ભારા ।
 પાપી જનકે પાપ મિટાવે, ઝોર કરે ઉદ્ધારા ॥
 વૈસા સતગુરૂ હમને દેખા, ઇસા મરીહ બરપુરા ।
 પાપી જનકે પાપ મિટાવે, ટાલે હીલકો કડા ॥
 જગતી ગુરૂ નહિ પાપ નિવારે, લોભ રાખે દિલમાંઈ ।
 તન, મન, ધન સબ અર્પણ માગે, દાસ કહે ચેતાઈ ॥

૧૬

પ્રાયશ્ચિત્ત.

જુઓ આ યંજને ધારી રે;

વેડે પ્રભુ વેદના ભારી રે. ૮૬.

ખીલાથી તેનું અંગ બંજયું, રૂધીરની થઈ ધારે;
 સહે છે પીડા એ ભારી રે. જુઓ. ૧
 પાપનો ઠંડ છે આકરો કેવો, જુઓ જુઓ સહુ કોઈ;
 માગે દુઃખ પ્યાસથી વારી રે. જુઓ. ૨
 ખુમ પાડે છે જંમ તે કેવી, “મૂઝી હીધો કેમ દેવ;”
 કહે છે ઈસુ પુકારી રે. જુઓ. ૩

આપણાં પાપનો બિન્ન ધરીને, બનીને બદલો આપ;
 સાથે છે મુક્તિ તે સારી રે. જુઓ. ૪
 પાપ નિવારવા આપ જુઓ છે, ટાળવા પાપનો આપ;
 ઉઘાડવા સ્વર્ગની બારી રે. જુઓ. ૫
 યજ્ઞની ઉપર જુઓ થયો છે, જીવન દેવાને એ;
 નિહાળજો દૃષ્ટીએ તારી રે. જુઓ. ૬
 રૂધીર ધાર ને અંગથી વહેતી, ધારો સહુ તુજ પાપ;
 દેશે સહુ ટાંચ વિહારી રે. જુઓ. ૭
 પ્રેમ અનૂપ ને દેમનો અનૂપ એ, બોલાવે પાપીને પાસ;
 નિહાળજો દૃષ્ટીએ તારી રે. જુઓ. ૮

૧૭

પ્રાર્થના.

પ્રભુ મજ, તારજી દે પતિતોને, તારજી દે પતિતોને,
 પ્રભુ મજ, તારજી દે પતિતોને. ટેક.

પુણ્ય નથી, પ્રભુ, મારી પાસે, પાપ ધણાં મજ માથે; પ્રભુ ૧
 નિરાશિનના તો બહુ અપરાધે છું અનિ હોપિત સાથે; પ્રભુ ૨
 વૈધ નથી, પ્રભુ, તુજ વિષ્ણુ કોઈ, સાંભળે કર સહુ વાતે; પ્રભુ ૩
 સર્વ સમર્થ ખરો તું ત્રાતા, રાખ મને તુજ હાથે; પ્રભુ ૪
 શું કરું તે કહે, પ્રભુ, નાથા, મુખ ધણો છું બતે; પ્રભુ ૫
 તુજ સ્તવનો હું ત્યારે ગાઉં, સંતોની સંપાતે; પ્રભુ ૬

૧૮

૫૬

વહેણ વહેણ વહેણ પ્રભુજી, મારે મંદિરે આવજોરે; ટેક.
 મનડા કરાં મંદિર બનાવું, રૂઢીઆમાં રહેજોરે; ૧
 તન, મન, ધન, પ્રભુજી, સહુ સોંપું છું તમને રે; ૨
 પવિત્ર આત્માથી બરપુર કરો, આશીર્વાદો આપો રે; ૩
 શેતાન શત્રુ જોર કરે છે, નરકમાં લઈ જવા રે; ૪
 સતતની તલવાર મને આપો, દુશ્મેતાન સાથે લડવા રે; ૫
 લડતાં લડતાં મરજી પામીને, સ્વર્ગ મુગ્ધ લઈશું રે. ૬

૩. ત્રાતાથી મળેલો આનંદ.

“તેણે મારા પર પ્રેમ દીધો, ને મારે સાથે પોતાને અર્પી દીધો.”

૧૬

૫૬

ભાઈ, મને ભાગ્યે મળ્યો છે, ઈસુ ગુરૂ તારણદાર ॥
તન, મન, ધન મારા પ્રભુને અર્પું, તેની જલ્દી બલિદાર ॥
મજ પાપીનું તારણ કરવા, આપ્યો જન્મભોજાર ॥
સરજા હોડી જન્મમાં આપ્યા, દાખવા કલંકકરો ભાર ॥
પાપી જન્મને દેખી દયાથી અનેક ક્રિયા ઉપકાર ॥
જે જન આરા ઇસુ પર રાખે, તે પામશે ઉદ્ધાર ॥
કહે વિશ્વાસી ગુરૂગુણ ગાઈ, ઇસુનો બોધો જયકાર ॥

૨૦

૫૬

ઇસુને શરણે જઈ મારા પ્રભુ ઇસુને જઈ ॥
ઇસુથી સદ્ પાપો દૂર છે, અથી ધણે હરખાઈ ॥
મહા દયાળુ ઇસુ કહેવાઈ, તેની વારી વારી જઈ ॥
પ્રભુ-ઈસુ છે જન્મનો ત્રાતા, તેથી તારણ હું પાઈ ॥
દાસ કહે જે હું ઇસુ વિનાનો, તો નિશ્ચે ઉદાસ થાઈ ॥

૨૧

૫૬

પ્રીત મારી બાંધી હો, સતગુરૂથી ॥

એ સતગુરૂની બલબલ જઈ, છુટો કાપો દુર્ગતથી ॥
હીરા માણેક જવાહીર કરતાં, મોટો માનું હું ત્રિભુવનથી ॥
અંગ દું, ધન દું, મન દું સર્વે, સેવું પ્રેમ બંધનથી ॥
પાપીનાં પાપ નિવારણ કરવા, ઇસુ આપ્યો અનનથી ॥
એ સતગુરૂના આબ્યાયકી, બપોરે હું અનન અનનથી ॥
કહે વિશ્વાસી માનો મારા ભાઈ, તારણ ઇસુ શરણથી ॥

૨૨

આનંદનાં કારણો

આનંદ ઉર છે રે, મજને મળીઓ તારણહાર;
 મારા નાથની; રે, કશું યઈ છે અપરમપાર. આનંદ. ૧૬.
 ભવસાગરમાં રે, માંડે નાથ થયો તે નાથ,
 દીડા હુબતો રે, પ્રભુએ ગ્રાહ્યો મારો હાથ. આનંદ. ૧
 પાપ નિવારીઓ રે, પ્રભુએ મજ પર આણી રે'મ;
 જીવન આપીયું રે, પ્રભુએ મજ પર રાખી પ્રેમ. આનંદ. ૨
 દેવ દયાળુ એ રે, મજને કરીઓ તેનો બાળ,
 રાખે પ્રેમથી રે, એ તો નિત મારી સંભાળ. આનંદ. ૩
 પ્રભુએ આપીઓ રે, મજને સાખ્યાથનો શુભ વાર,
 સેવાભક્તિના રે, આપ્યા ધારા રાખી પ્યાર. આનંદ. ૪
 ક્ષય દીધો મને રે, તે તો મજ અજવાળા માટ;
 ધધને ભોમીઓ રે, એ તો દેખાડે છે વાટ. આનંદ. ૫
 સ્વર્ગો વાટમાં રે, મારો કેવો રૂડો સાથ;
 પ્રીતે હોરશે રે, મજને હૃતે મારો નાથ. આનંદ. ૬
 અંતે આપશે રે, મને સ્વર્ગજીવનમાં વાસ;
 સ્વર્ગો ધામમાં રે, મારો ઈસુ છે ઉદ્ધવાસ. આનંદ. ૭

૨૩

જીવનદાતા મળ્યો.

માંડે સુખ છે બહુ ભારી રે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 મારા દોષ લીધા ટાળી રે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૧
 મને શાંતિ અદ્ભુત આપી રે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 મારે ઉર ગાતી સ્થાપી રે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૨
 મને રોજ તે સંભાળે રે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 મને રોજ પ્રેમે પાળે રે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૩
 મારી આરા છે સૌ તેમાં રે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 મારા ખાસ લાભો એમાં રે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૪

મારું ઇવડ તે પાણી રે,	ઇવનહાતા મળીઓ રે;	
મારી પીડા તેણે જાણી રે,	ઇવનહાતા મળીઓ રે.	૫
મારી ભૂખ જાણી તેણે રે,	ઇવનહાતા મળીઓ રે;	
મારી જીડ જાણી તેણે રે,	ઇવનહાતા મળીઓ રે.	૬
મને પાન અમૃત હીધું રે,	ઇવનહાતા મળીઓ રે;	
મારાં પાપનું વિષ પીધું રે,	ઇવનહાતા મળીઓ રે.	૭
મારો રોગનો તે સંગી રે,	ઇવનહાતા મળીઓ રે;	
એનો પ્રેમ જાણું જાણી રે,	ઇવનહાતા મળીઓ રે.	૮
મને અંતે સ્વર્ગે લેશે રે,	ઇવનહાતા મળીઓ રે;	
મને શાંતિ પૂરી દેશે રે,	ઇવનહાતા મળીઓ રે.	૯
હું તો ગીત ગાઉં તેનાં રે,	ઇવનહાતા મળીઓ રે;	
હું તો નિત સુખીઓ એમાં રે,	ઇવનહાતા મળીઓ રે.	૧૦

૨૪

અક્તિ.

અક્તિતણે રસ અકનો જાણે, સંસારી જન યું જાણે ?	
ખાખરની ખીણોડી ક્યાંથી, મીઠપ સાકરની માણે ?	અક્તિ ૧
ગુલાબમાં જે વાસ મનોહર, યુંગો તે તો યું જાણે ?	
સંસારી જનમાં રહીને ત્યમ, અક્તિનો રસ નવ જાણે.	અક્તિ. ૨
સૂરજનું અજવાળું કેવું, અંધાને નહિ જમ તેની ;	
કેવું તે ઉપયોગી સાકર, તેને કિમ્મત નહિ એની.	અક્તિ. ૩
પ્રભુસમાજમની જે ધડીઓ, તેનું સુખ નહિ વરજાશે ;	
માણે તે જન સમજે સંધું, જાણથી નવ કંવારો.	અક્તિ. ૪
અક્તિપી તો સુંદર હીરો, અકનોએ લીધો યોગી ;	
સંસારીને એ નહિ ભાવે, કિમ્મત તેને મન કોડી.	અક્તિ. ૫
પ્રભુજનન છે અમૃત જેવું, સંતો તો એ ખુઝે છે ;	
પ્રભુ વિનાના પ્રાણીને તે, આંખ છતાં નવ સુઝે છે.	અક્તિ. ૬

સંસારી જગ કડવું માણે, અમૃતને ગળતાં કાઢું;
 અરીજના બંધાણીને જયમ, અશીષ કડવું પળ વઢાવું. બકિ. ૭
 સંસારી જગને મધ માની, ચુસી સુખીઓ રે' તેમાં;
 અંતે તે મધ વિખસમ લાગે, કારણ ના મરતાં એમાં. બકિ. ૮

૨૫

હે પ્રભુ મારા, તારજીહારા; જુલું ન તુજ દુઃખ સ્વામી હમારા.
 હે પ્રભુ દેવ.

તેં નીરહોશ છતાં બહુ વેડયાં અપરાધી સમ દુઃખ હમારાં. હે પ્રભુ.
 ખાપ નિવારણ માટે કીધું, બિાજ લઇ શીર પર તેં તારા. હે પ્રભુ.
 ન્યાયાબૂવણ મળને ઢીધું, દૂર કરી અથ સંધાં મારાં. હે પ્રભુ.
 મુજ પાપી પર બહુ ઉપકારો, કીધા વિધવિધના તેં સારા. હે પ્રભુ.
 માટે નીરાહીન થઇ હું તારો. ગાઇશ ચીન ઉલ્લાસે હું તારાં. હે પ્રભુ.

૨૬

પ્રીતિનું નામ.

રાગ બિભાસ.

લાગે બહુ વઢાવું તારે	નામ	તારનારે,	
નામ તારનારે તારે,	નામ	તારનારે.	લાગે. ૧
અપથી ઊઠાવનારે,	મોક્ષ માંહે	તેડનારે,	
કેમ રે વિસારે સારે,	નામ	તારનારે?	લાગે. ૨
કનક આળ્યું છે હાથ,	ગ્રહું કેમ અન્ય જાન;		
રહે દીન રાત, નાથ,	નામ	તારનારે.	લાગે. ૩
મમ મન ભૂલે જો તે,	મુજ કર જોઈ તો તે;		
શિક્ષા લેખ પેટે ચોટે	નામ	તારનારે.	લાગે. ૪
બલે દુઃખ સિર પૂટે,	વેરી થાય જુથ જુથ;		
કઠી ન વિખુટે છુટે,	નામ	તારનારે.	લાગે. ૫
લગની લાગી છે તારી,	રહે સદા પાસ મારી;		
વિનંતી સ્વીકારી મારી,	અથ હે	વિદારી.	લાગે. ૬

૪. અદ્વાયુષ્ય.

“ જ્યાં સુધી દહાડો છે, ત્યાં સુધી આપણે દેવનાં કામ કરવાં જોઈએ; રાત આવે છે કે જ્યારે કોઈથી કામ થતું નથી.”

૨૭ “ પ્રભુ મળે છે એટલામાં તેને શોધો. ”

રાગ પદ. (ભોળા બુલમાં શું ફરે બમતો. એ રાગ.)

આ અવસર છે બહુ સારો રે, ઝટપટ પ્રભુને કર તહારો. ટેક.

દમણાં શોધ કરે છે તહારી, બહુ કરુણાથી તે તો ;

“ પાપીના મરણે નહિ રાજી,” ત્રાણ થઈ છે એ તો રે. ઝટપટ. ૧

હાલ દયાનાં દ્વાર ઉઘાડી, કરુણા તે દરસાવે ;

બંધ થશે જે વારે ત્યારે, નહીં બાંહે ખાજડાવે રે. ઝટપટ. ૨

દમણાં ત્રાણ શાળે જનાં કરશે આદર તહારો ;

વખત ગયો ત્યારે નવ સુગંધો, તહારા દીન પોકારો રે. ઝટપટ. ૩

આવરદા એાછી થાયે છે, દીન દીન વીત્યે તારી ;

ઝટ છંદગી પુરી થઈ જનાં, બંધ થશે સૂઝ બારી રે. ઝટપટ. ૪

માટે ફર દમણાં પ્રભુ જમ તું, માન્ય સમય આ તહારો ;

ઝવનદાતાને શાળે જઈ, પામ બલો છુટકારો રે. ઝટપટ. ૫

૨૮

તારણ શોધો.

સહુ કરો તૈયારી, વિનંતી મારી, તારણ શોધવા ;

શું બેઠા વિસારી, વાત એ બારી, કરો તૈયારી, તારણ શોધવા. ટેક.

ઉદ્ધીરૂપ આ વિશ્વમાં, વારી પાપ ભરપૂર ;

શોધશો તોતો પહોંચશો, નહિ તો બુઝશો ભાઈ જરૂર,

લીઆ ધ્યાનમાં ધારી, વિનંતી મારી, કરો તૈયારી, તારણ શોધવા. ૧

સમજો છો સહુ હીલ વિધે જો, નહીં અચળ આ કામ ;
 તોપણ એહીરાહ થઈ, કેમ નારા થાઓ છો આમ ?
 આ કેવી નહારી, ચાલ તમારી, કરો તૈયારી, તારણ શોધવા. ૨

મૃત્યુ આવી ઝડપશે, જેમ તેતર પર બાજ ;
 તરફડતા રડતા જશો, નહીં સીધશે એકે કાજ,
 પાછો થશે લાચારી, સ્થિતિ તમારી, કરો તૈયારી, તારણ શોધવા. ૩

રડવું ને દંત ખીસવું, થશે ત્યારે બાધ ;
 હંનસાકે પ્રભુ પૂછશે, કહો કેવું કહેશે ત્યાંધ,
 નહીં બોલવા બારી, ત્યારે તમારી, કરો તૈયારી, તારણ શોધવા. ૪

જો પૂછો કે મુજને, ક્યાં શોધું હું એ ;
 “ સ્ત્રીસ્ત વિના તારણ નહિ, ” નહીં બાજે એવું નાવ છે,
 આવો બિસવા મારી, વાત વિચારી, કરો તૈયારી, તારણ શોધવા. ૫

૨૬

અલપાયુષ.

જરા તું નજરે જો ધારી, જરા તું નજરે જો ધારી ;
 આ ચાલ્યું આવરહા નયમ, ચાલે વહેતું વારી. જરા તું. ૧

વેગ આવરહાનો બારી, વેગ આવરહાનો બારી ;
 દોડે છે એ રાખ બનાવવા, કાયાને લહારી. જરા તું. ૨

સમજા જવ નહીં રે આફલ તું, સમજા જવ નહીં રે આફલ તું ;
 ઝટપટ તુજને ઝડપી લેશે, ત્યારે કરશે શું ? જરા તું. ૩

છંદગી ઝટ પૂરી થાશે, છંદગી ઝટ પૂરી થાશે ;
 કુસુમ લલિત કરમાતાં જેવી કરમાઈ જશે. જરા તું. ૪

ચહી જગ સુખ દોલત ઝાઝા, ચહી જગ સુખ દોલત ઝાઝા ;
 આયુષ વ્યર્થે મુમાતી લહાઈ, મૃતીરા નહિ માન. જરા તું. ૫

સજન ધર સહજુદિ સારી, સજન ધર સહજુદિ સારી ;
 સાર્યક જવન કરવાને કરે, તારણ તૈયારી. જરા તું. ૬

૩૦

આપણે પરદેશી છીએ.

(વાઝ મારા વીરા રે, ન કરીએ સંગ નિચનો હોજ. એ રાજ.)

- પરદેશી પંથી રે છીએ સહુ આપણે હોજ ;
ભટકીએ છીએ જવરાનની માંય. પરદેશી. ૧
- ગણ નહીં જગરે, વતન પેતાતણું હોજ ;
થયું કોનું ધામ આ જગત આ ભાય ? પરદેશી. ૨
- મોટા મોટા જૂપરે, ગયા મહા શ્રીમંતો હોજ ;
ગયા હાલ નામ પણ તેમનાં યુસાય. પરદેશી. ૩
- નિશા સમે પક્ષી રે, મળે બહુ એકઠાં હોજ ;
તેમ મળ્યાં છીએ જગ તરુવર મ્હાંય. પરદેશી. ૪
- જ્યારે અહીંઆનો રે સમય પૂરો થયો હોજ ;
ત્યારે ઉડી જઈશું, ન ફાણ રહેવાય. પરદેશી. ૫
- સ્વદેશની ગમ રે, ચીજ નીત રાખજો હોજ ;
ઉપરનાં શોધવાં વાનાં નીત આંય. પરદેશી. ૬
- વિશ, જોઈ જોઈ રે, વસ્તુઓ બહારજો હોજ ;
જોજો જગવાનાંથી તું અમશે લદાય. પરદેશી. ૭

૩૧

જગતની પ્રીતિ તોડો.

- પ્રીત તોડો, પ્રીત તોડો, જગતની પ્રીત તોડો રે ; ટક.
- જગીક વાનાં, જાણિક ઠાણાં, શીદને આશું ફોડો. જગતની. ૧
- હેવ ને જગતની સેવા ન થાએ, જગતને તરછોડો. જગતની. ૨
- જગીક ભાવ એ દેવથી વૈર છે, પ્રીતિ પ્રભુસંગ જોડો. જગતની. ૩
- જગતને લપટીને રે'તાં, નારા પામ્યા છે કોડો. જગતની. ૪
- સંસાર કરશે હાલિ મહા મોટી, લાલ દેખાડી મોડો. જગતની. ૫
- જગીક વાનાં ડુબાવી દેશે, ઈસુની ગમ ફોડો. જગતની. ૬

૩૨

જીવને ચેતવણી

જોને જોને, ઓ જીવડા, જોને અંધારું થાય છે ;
 તારી જીવનીનો દહાડો છે રે, ઓ આપની જાગ્યે છે. જોને ૧.
 મોયો મોયો તું જાગે છે રે, હવે નહિ જાગ તારું ;
 રહ્યો તારણ વિના તું રે, કીધું નહિ તે સાકું. જોને. ૨
 ખરું ખરું તે નાહું છે રે, ગુમાવી કાં હીધું ?
 તેં તો અમૃત ટોળી છે રે, ઓ વિષ શીદને પીધું ? જોને. ૩
 હવે મરણમુખથી છે રે, જીતારી કોણ લેશે ?
 તારી અંધારી વાંટ છે રે, દિશાસો કોણ દેશે ? જોને. ૪
 તહારાં સજાં ન આવે છે રે, ઓ કાળે તુજ પહારે ;
 તહારા દહાડા છે દોઢેલા છે રે, ઘરો હાય હાય ત્યારે. જોને. ૫
 તું તો ત્રાતા વિનાનો છે રે, ઓ તે કાંડે ઝુરશે ;
 તું તો સ્વર્ગ વિનાનો છે રે, ઓ તે કાંડે રડશે. જોને. ૬
 હવે ડાહ્યા તું થકને છે રે, કશું કર તું માકું,
 તું તો ઈસુને શરણે જાને, તારણ કરશે તહારું. જોને. ૭

૩૩

દશ કુમારીકાનું દર્શાવ.

દશ કુમારીકાઓ નીકળી, ગઈ વરને મળવા પહાર ;
 મળવા ચાલી સુંદર વરસાળને. ૧
 સહુ મરાણો લઈને નીકળી, ગઈ વરને આવતાં વાર ;
 મળવા ચાલી સુંદર વરસાળને. ૨
 સહુ ઉધી ગઈ જોકાં ખાઈ, મધરાતે પડ્યો પોકાર ;
 મળવા આવો સુંદર વરસાળને, ૩
 હાલી પાંચ ડાહી મહી સુંદરી, તેઓ ગઈ ગઈ તૈયાર ;
 મળવા ચાલી સુંદર વરસાળને. ૪

હતી પાંચ તેમાંની મૂશળી, નોંઢું તેજ પાસે લગાર ;	
મળવા ચાલી સુંદર વરરાત્રને.	૫
તેની મરાણા હોણવાઈ નય છે, મંડી વિમાસવા તે વાર ;	
મળવા ચાલી સુંદર વરરાત્રને.	૬
ગદ ચીટામાં દિવેલ જોળવા, વીત્યો વખત રહી ગઈ બહાર ;	
મળવા ચાલી સુંદર વરરાત્રને.	૭
આવી પાછી જુઓ સહુ જાળાઓ, દીઠાં બંધ કરેલાં દ્વાર ;	
મળવા આવી સુંદર વરરાત્રને,	૮
રૂવે, પોકારે સર્વે સુંદરીઓ, અરે પ્રભુ, હું દ્વાર ઉઘાડ ;	
મળવા આવી સુંદર વરરાત્રને.	૯
પ્રભુ કહે સુણો સહુ સુંદરીઓ, તમે રહ્યાં ન કેમ તૈયાર ;	
મળશો નહિ સુંદર વરરાત્રને.	૧૦
હું તો પીછાણું નહિ જાળા તમને તમે સદાય રહેશો બહાર ;	
મળશો નહિ સુંદર વરરાત્રને.	૧૧

૩૪

કુંડી છંદગી.

(એક દિન એવો આવશે, તે મારા રૂઢીયામાં સાલે છ—એ રાગ).	
શાણા, કહું એક વાગડી, મારા અંતરમાંની છ,	
ભજિ કરી લે બલો ઘઈ, કુંડી છે છંદગીની છ. રેડ.	
બહેલાં કે મોડાં આવશે, મિતનાં ફર તેડાં છ,	
ગડી લેશે ભાઈ ગડપમાં, હોય વેળા કવેળાછ છ. શાણા. ૧	
જાળકરૂપ સોદામણી, વાડી કોમળ તારી છ,	
ભેલાઈ નરો બૂલીસ મા, એક હી અણધારી છ. શાણા. ૨	
શું જાસે છે રમરાનમાં, નઈ ને રજ પ્રાણી છ,	
વર્ષોનાં વર્ષથી મલબલા, સુતાં છે સોડ તાણી છ. શાણા. ૩	
પપી પટે મળેયા આપણે, થોડી મુદત માટે છ,	
જેનો સમય ન્યારે થશે, પછી તે ગડ વાટે છ. શાણા. ૪	

આગળ વાટ છે દોહલી, મન લેજે વિચારી છ,
 સાથ સદાનોજ શોધજે, ઉકલે વાટ તારી છ. ગાણા. ૫
 વિર વેળાસર ચેતજે, મૂડી મિથ્યા વડાઈ છ,
 વરદ ખરી તું ખરીદજે, જોજે જતો કંગાઈ છ. ગાણા. ૬

૩૫ ઇશુને તારામાં આવવા દે. ટેક.

આવવાને દે આજે, આવવાને દે;
 સ્વર્ગી પરાણાને મહી આવવાને દે.

ડોકે છે તે દાર આજે, ડોકે છે તે દાર;
 પ્રભુપુત્રને તું માંહે આવવાને દે. આવવા. ૧
 હૈયું ખોલી દઈ આજે, હૈયું ખોલી દઈ;
 મિત્ર કરી લઈ તેને આવવાને દે. આવવા. ૨
 હીલ નહીં કર આજે, હીલ નહીં કર;
 રખે તને તજ દઈ આજે જાય તે. આવવા. ૩

૩૬ તારણુના દિવસ જતા રહે છે.

જય છે જય છે જય છે રે, રૂડા તારણુના દીન જય છે. ટેક.
 આજે કૃપાનાં દાર ઉધાડાં, વળતી એ બંધ કરાય છે રે. રૂડા. ૧
 મરણુખમાં તું તો છે પ્રાણી, સોડ તાણી કાં મુનાય છે રે. રૂડા. ૨
 આયુષ્યના જે સૂરજ તારો, જોને સાથમતો જય છે રે. રૂડા. ૩
 માંડે તાંત્ર તું કરે શા કાળે, ખાલી હાથે તો જવાય છે રે. રૂડા. ૪
 અમૃતને તું અગરું મેલી, ઝર હળાહળ ખાય છે રે. રૂડા. ૫
 જે રે જગતમાં ઝુંઘાયો તું તો, અંતે ન તાંત્ર થાય છે રે રૂડા. ૬
 તારણુરૂપી હીરો ન મળીએ, તેઓ ધણાં પસ્તાય છે રે. રૂડા. ૭
 જીવનદાતા નાય ન મળીએ, ફેણટ ફેરો થાય છે રે. રૂડા. ૮

માનવનું કર્તવ્ય.

“જગત તથા તેનો લોભ નાશપત છે, પણુ હ
ઇચ્છા જે કંઈ પૂરી કરે તે સદા ટપા સંદેશે.”

હસ આજ્ઞાઓ :

- ૧લી. દેશ્વર એકજ છે, તેને માનવો.
- ૨જ. દેશ્વર નિરાકાર છે, તેની મૂર્તિ બનાવીને પ્રજા નહિ.
- ૩જ. દેશ્વરના નામની મધ્યાશ રાખવી.
- ૪થી. આત્મવાર પવિત્ર યાજવા.
- ૫મી. માળાપનું સનમાન રાખવું.
- ૬ઠી. ખૂન કરવું નહિ.
- ૭મી. જરૂરમે કરવું નહિ.
- ૮મી. શ્વારી કરવી નહિ.
- ૯મી. જીવું બાલનું નહિ.
- ૧૦મી. લોભ રાખવો નહિ.

બ્રહ્મની પ્રાર્થના

એ આજ્ઞાશમાંના અમારા બાપ, તારું નામ પવિત્ર મન
તારું રક્ત્ય આવો. જેમ આજ્ઞાશમાં, તેમ પૃથ્વી પર તારી
પૂરી થાઓ. દિવસની અમારી રોટલી આજ અમને આપ,
અમે અમારા દેવાદારોને મોકલું છે, તેમ હું અમારાં દેવાં
માફ કર અને અમને પરીક્ષાનું માં ન લાવ, પણ જુદાથી
છુટકો કર તથાસ્તુ.

